

3. Třetí žalobní důvod vychází z odmítnutí argumentu ESVČ, která se spokojila s poukazem na to, že došlo k odstoupení, a neodpověděla věcně na podanou stížnost a neodůvodnila zamítnutí podané stížnosti na protiprávnost omezení práva na přístup k informacím.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z pochybení při výkonu služby a porušení služebního řádu z důvodu zaujatosti a střetu zájmů autorů napadených rozhodnutí.

Na podporu své žaloby znějící na zrušení dohody o smíru a odstoupení ve věci T-507/20 předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První a hlavní žalobní důvod vychází z falešné záminky a neplatnosti dohody uzavřené ve věci T-507/20.
2. Druhý podpůrný žalobní důvod vychází z nesplnění dohody a skutečnosti, že ESVČ uplatnila překážku věci rozsouzené neuzávajícím způsobem.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Žaloba podaná dne 6. července 2022 – Intel Corporation v. Komise

(Věc T-417/22)

(2022/C 318/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-Law, B. Meyring, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- a. uložil Komisi povinnost zaplatit náhradu škody ve výši 593 177 661,75 eur, která odpovídá: úrokům z prodlení z jistiny ve výši 1 060 000 000 eur na základě refinanční sazby ECB k prvnímu kalendářnímu dni měsíce, v němž bylo přijato rozhodnutí Komise C (2009) 3726 final ze dne 13. května 2009 ve věci COMP/C-3/37.990 Intel (dále jen „rozhodnutí“) (tj. 1,25 %), navýšené o 3,5 procentního bodu (nebo, pokud to není možné, na základě úrokové sazby, kterou Tribunál považuje za přiměřenou), a to za období od 13. srpna 2009 (datum předběžného zaplacení pokuty ze strany společnosti Intel) do 25. února 2022 (datum vrácení jistiny pokuty ze strany Evropské komise), s odečtením úroků, které Komise již zaplatila společnosti Intel, a to ve výši 38 059 598,52 eur;
- b. uložil Komisi povinnost zaplatit úroky z částky požadované v bodě a) výše za období od 25. února 2022 (datum vrácení jistiny pokuty ze strany Komise), případně od 28. dubna 2022 (datum podání první žaloby společnosti Intel na zaplacení úroků) nebo od 6. července 2022 (datum podání projednávané žaloby) nebo, podpůrněji, ode dne vyhlášení rozsudku v této věci až do dne, kdy Komise skutečně zaplatí částku na základě rozsudku, kterým bude vyhověno této žalobě; a to na základě úrokové sazby uplatňované ECB na refinanční operace, navýšené o 3,5 procentního bodu nebo, pokud to není možné, na základě úrokové sazby, kterou považuje Tribunál za přiměřenou;

c. krom toho nebo podpůrně:

- i. zrušil jakékoli rozhodnutí Komise, kterým odmítla vrácení úroků z prodlení, a uložil jí povinnost zaplatit jí tytéž částky, jako jsou částky uvedené v bodech a) a b) výše; nebo
- ii. podpůrně určil, že Komise jednala protiprávně, když společnosti Intel nezaplatila úroky z prodlení z jistiny pokuty vrácené v důsledku zrušení rozhodnutí a uložil jí povinnost, aby tak učinila ve výši týchž částek, jak jsou vyžadovány v bodech a) a b) výše;

d. v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených společnostmi Intel v rámci tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Návrhem ze dne 28. dubna 2022 ve věci T-236/22 (dále jen „první žaloba společnosti Intel na zaplacení úroků“) se Intel domáhala zaplacení úroků z prodlení (a úroků z těchto úroků z prodlení) vyplývajících ze zrušení článku 2 rozhodnutí, které podle žalobkyně Komisi nezaplatila. Komise tyto úroky dosud nezaplatila. V návaznosti na první žalobu společnosti Intel na zaplacení úroků však sdělila společnosti Intel několik nových důvodů svého odmítnutí zaplatit tyto úroky. Touto žalobou, která byla podána preventivně s ohledem na nejistotu vyplývající z korespondence Komise, společnost Intel tuto korespondenci zpochybňuje. Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně tři žalobní důvody.

1. Zaprvé na základě článku 268 SFEU ve spojení s čl. 340 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 3 Listiny základních práv se žalobkyně domáhá zaplacení náhrady škody a úroků v důsledku toho, že jí Komise odmítla zaplatit úroky z prodlení z jistiny pokuty vrácené v důsledku zrušení článku 2 rozhodnutí Komise C (2009) 3726 final ze dne 13. května 2009 ve věci COMP/C-3/37.990 Intel rozsudkem T-286/09 RENV, ECLI:EU:T:2022:19. V tomto ohledu se žalobkyně dovolává povinnosti přijmout opatření, která jsou nezbytná pro splnění povinnosti dosáhnout souladu s rozhodnutím o zrušení podle článku 266 SFEU, která zahrnuje zaplacení úroků z prodlení. Komise nesprávně tvrdí, že lhůta na uplatnění mimosmluvní odpovědnosti začíná běžet ode dne předběžného zaplacení pokuty.
2. Zadruhé pak žalobkyně podpůrně navrhuje na základě článku 263 SFEU zrušení jakéhokoliv rozhodnutí Komise, kterým se odmítá vrácení úroků z prodlení ve výše uvedené sazbě z důvodu, že je jednak v rozporu s článkem 266 SFEU, a jednak nesprávně stanoví datum, od kterého začíná běžet lhůta na uplatnění mimosmluvní odpovědnosti.
3. Zatřetí ještě podpůrněji na základě článku 265 SFEU v rozsahu, v němž Komise nepřijala konečné stanovisko (navzdory žádostem žalobkyně), žalobkyně navrhuje, aby bylo určeno, že Komise jednala protiprávně, když jí nezaplatila uvedené úroky z prodlení na základě článku 266 SFEU, jakož i uložení povinnosti Komisi zaplatit uvedené úroky z prodlení ve výše uvedené sazbě.
4. Žalobkyně podpůrně tvrdí, že jakýkoli opačný výklad nařízení z roku 2002, 2012 nebo 2018, který by vylučoval platbu úroků z prodlení v souladu s článkem 266 SFEU, jak je vykládán Soudním dvorem a Tribunálem, by vedl k tomu, že by příslušná ustanovení byla v rozporu s primárním právem Unie. Za těchto podmínek vznáší žalobkyně podpůrně a podmíněně námitku protiprávnosti na základě článku 266 SFEU a článku 277 SFEU.